

Divadlo Husa na provázku se stále ptá:
„Pane Čapku, na co si to hraje?”

pour féliciter

2013

Kdybych se na Nový rok ráno probudil jako Pánbůh, – nebo ne, to by nešlo, neboť Bůh nikdy nespí; tedy kdybych se na Nový rok probudil jako svatý Petr, řekl bych si: “Copak bych měl letos udělat pro ty čerchmantské Čechoslováky? Oni jsou to sic kacíři a někdy, hrom do nich!, holota nevděčná; ale něco z nich může být. Já myslím, že mají trochu drsné povětrí; snad proto jsou tak zlostní a zarytí. V létě mají horko a bouřливо, že na sebe podrážděně vrčí; a v zimě jim mrzne tak, že každý myslí jen na sebe a k těm druhým je jako rampouch. To dělá to klima. A proto se jim nic nelíbí; zima je jim příliš studená a léto příliš horké; je-li něco černé, je jim to příliš černé, a je-li něco bílé, je jim to příliš bílé; jakživo jim nic není recht. To si tak zvykli z toho svého počasí. Ale počkejte, darebníci, já vám ukážu; nadělím vám počasíčko jako někde u moře; dám vám vlídné zimy, – se sněhem, to se rozumí, takový snížek je dobrota; a lahodná léta se sluncem i vlažičkou, – to by v tom byl čert, abych vás nepředělal. Kdybyste vy sami byli na sebe vlídnější, bylo by vaše počasí mírnější; ale když nechcete začít vy, začnu já. **Pomáhej vám Pánbůh v novém roce!**”

...

Kdybych se pak na Nový rok ráno probudil jako dvacetiletý mládenec, obrátil bych se na druhý bok a spal bych dál. Bodejť, budu si po silvestru něco myslet!

...

Kdybych se ale na Nový rok ráno probudil jako má čubička Minda, drbal bych se chvíli zadní nohou (neboť měl bych takovou neřádnou blechu na zátýlku) a pak bych si řekl: “Letos už nebudu zlobit svého pána, budu pěkně chodit ven, nebudu roznášet kosti po schodech, budu zachovávat čistotu, nebudu spát na kanapi, nebudu v zahrádce běhat po záhonech –” Načež bych dostal kostku cukru **a měl bych nesmírnou radost ze života.**

(Karel Čapek / Kalendář)